

ກູ້ກະທຽວ

ກຳຫັນດົບຮົວແມ່ນກ່ອສ້າງ ດັດແປລັງ ອີ່ວີ່ເປີ່ຍນການໃຊ້ອາຄານບາງໜີດ

ຫົວໜາງປະເທດ ໃນພື້ນທີ່ນາງສ່ວນໃນທົ່ວໂລກທີ່ດຳນັກໂຄກສໍາໂຮງ

ດຳນັກລຸ່ມເຫຼືກ ດຳນັກລອງເກຕຸ ແລະ ດຳນັກລວງຂອນຂວ້າງ

ອຳເກົດໂຄກສໍາໂຮງ ຈັງຫວັດລຸນວິ

ພ.ສ. ແກ້ວມະນຸ

ອາສີຍໍານາຈຕາມຄວາມໃນມາຕຣາ ៥ (៣) ແຫ່ງພຣະຮານບໍ່ມີຄວບຄຸມອາຄາຣ ພ.ສ. ແກ້ວມະນຸ
ແລ້ມາຕຣາ ៩ (១០) ແຫ່ງພຣະຮານບໍ່ມີຄວບຄຸມອາຄາຣ ພ.ສ. ແກ້ວມະນຸ ຫຼຶ່ງແກ້ໄຂເພີ່ມເຕີມໂດຍພຣະຮານ
ບໍ່ມີຄວບຄຸມອາຄາຣ (ລັບທີ ៣) ພ.ສ. ແກ້ວມະນຸ ອັນເປັນພຣະຮານບໍ່ມີຄວບຄຸມອາຄາຣ ທີ່ມີບໍ່ທີ່ມີຄວບຄຸມອາຄາຣ
ເກີ່ວກັບການຈຳກັດສີທີ່ແລະ ເສົ່ງກາພຂອງບຸກຄຸລ ຫຼຶ່ງມາຕຣາ ២៥ ປະກອບກັນມາຕຣາ ៣១ ມາຕຣາ ៣៥
ມາຕຣາ ៤៥ ມາຕຣາ ៥៥ ແລ້ມາຕຣາ ៥០ ຂອງຮູ້ຮ່ວມນຸ້ມູແໜ່ງຮາຊານາຈັກໄທ ບໍ່ມີຄວບຄຸມອາຄາຣ ໃຫ້ກະທຽວໄດ້
ໂດຍອາສີຍໍານາຈຕາມບໍ່ມີຄວບຄຸມອາຄາຣ ຮັ້ນຕົວວ່າການກະທຽວມໍາໄດ້ໄທ ໂດຍກຳແນະນຳຂອງ
ຄະນະກຽມການຄວບຄຸມອາຄາຣອອກກູ້ກະທຽວໄວ້ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້

ຂໍ້ ១ ໃນກູ້ກະທຽວນີ້

“ອາຄາຣພານີຍກຽມປະເທດຄໍາປຶກຄໍາສ່າງ” ມາຍຄວາມວ່າ ອາຄາຣທີ່ໃຊ້ເພື່ອປະໂຍ້ນໃນການຍາຍປຶກ
ຫົວໜາຍສ່າງ ອີ່ວີ່ທີ່ຫຼັກແລະ ພຶກແລະ ພຶກແລະ ພຶກແລະ ພຶກແລະ ພຶກແລະ ພຶກແລະ ພຶກແລະ
ແຕ່ໄມ່ໜ້າມາວຸມຮົມຄົງຕາດຕາມກູ້ກະທຽວ ວ່າດ້ວຍການສ່າຮາຣນສຸຂ ແລະ ອາຄາຣທີ່ມີກິຈກຽມຫລັກເພື່ອໃຊ້
ດຳເນີນການເພື່ອສ່າງເສົ່າມ ອີ່ວີ່ຈຳກັດສີທີ່ເປັນພລິຕິພລ ອີ່ວີ່ພລິຕິກັນທີ່ຂອງໜຸ່ນໜຸ່ນ

“ບົງລົງທີ່ ១” ມາຍຄວາມວ່າ ພື້ນທີ່ບົງລົງທີ່ໄປນີ້

ทิศเหนือ จุดคลองมะลeng ฝั่งเหนือ ที่จุดซึ่งบรรจบกับเส้นตั้งฉากกับศูนย์กลางทางหลวง แผ่นดินหมายเลข ๒๐๙ ซึ่งที่อยู่ห่างจากทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๙ ตัดกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑ ไปทางทิศตะวันตก ตามทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๙ เป็นระยะ ๒,๐๐๐ เมตร ไปทางทิศตะวันออกของบรรจบกับกลางสะพานข้ามคลองมะลeng และเส้นตรงที่ลากจากกึ่งกลางสะพานข้ามคลองมะลeng ไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ จนบรรจบกับเส้นตั้งฉากกับศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๙ ตรงจุดที่อยู่ห่างจากหัวยิ่ง บรรจบกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๙ ไปทางทิศตะวันออก ตามแนวทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๙ เป็นระยะทาง ๒,๕๐๐ เมตร ไปทางทิศเหนือ เป็นระยะ ๘๐๐ เมตร

ทิศตะวันออก จุดเส้นตั้งฉากกับศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๙ ที่จุดซึ่งอยู่ห่างจากหัวยิ่ง บรรจบกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๙ ไปทางทิศตะวันออก ตามแนวทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๙ เป็นระยะ ๒,๕๐๐ เมตร ไปทางทิศเหนือ เป็นระยะ ๘๐๐ เมตร และเส้นตั้งฉากกับศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๙ ไปทางทิศตะวันออก ตามแนวทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๙ เป็นระยะ ๒,๕๐๐ เมตร ไปทางทิศใต้ ระยะ ๑,๒๐๐ เมตร

ทิศใต้ จุดเส้นตรงที่ลากจากเส้นตั้งฉากกับศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๙ ตรงจุดที่อยู่ห่างจากหัวยิ่ง บรรจบกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๙ ฝากใต้ ไปทางทิศตะวันออก ตามแนวทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๙ เป็นระยะ ๒,๕๐๐ เมตร ไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ จนบรรจบกับหัวยินฝั่งใต้ ตรงจุดที่อยู่ห่างตามเส้นตั้งฉากกับศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑ ฝากใต้ ตรงจุดที่อยู่ห่างจากหัวยินบรรจบกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑ ไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นระยะ ๑,๐๐๐ เมตร เลียบหัวยิน ฝั่งใต้ ไปทางทิศตะวันตก จนบรรจบเส้นถนน ๕๐๐ เมตร กับศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑ ไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ตามเส้นถนน ๕๐๐ เมตร กับศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑ บรรจบเส้นตั้งฉากกับศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑ ตรงจุดที่หัวยิน บรรจบกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑ ไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ ตามแนวทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑ เป็นระยะ ๑,๐๐๐ เมตร

ทิศตะวันตก จุดเส้นตั้งฉากกับศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑ ที่จุดซึ่งทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑ บรรจบกับหัวยิน ไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ เป็นระยะ ๑,๐๐๐ เมตร ไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ เป็นระยะ ๕๐๐ เมตร ไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ เป็นระยะ ๕๐๐ เมตร เป็นเส้นถนนระยะ ๕๐๐ เมตร กับศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑ ไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ บรรจบคลองคลุงเหล็ก ฝั่งใต้ เป็นเส้นตรงไปทางทิศเหนือจุดคลองมะลeng ฝั่งเหนือ บรรจบจุดเริ่มต้น

เว้นแต่พื้นที่บริเวณที่ ๒

“บริเวณที่ ๒” หมายความว่า พื้นที่บริเวณดังต่อไปนี้

๒.๑ ทิศเหนือ จดเส้นตั้งจากกับศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑ ที่จุดซึ่งอยู่ห่างจากคลองมะเกลือ ตัดกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑ ไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ตามแนวทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑ เป็นระยะ ๓๐๐ เมตร ไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นระยะ ๕๐๐ เมตร เป็นเส้นตรงไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้บรรจบเส้นตั้งจากกับศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๕ ตรงจุดที่อยู่ห่างจากหัวย่าง บรรจบกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๕ ไปทางทิศตะวันออกตามแนวทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๕ เป็นระยะ ๓๕๐ เมตร ไปทางทิศเหนือ เป็นระยะ ๑,๑๐๐ เมตร และเส้นบนนานาระยะ ๓๕๐ เมตร กับศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๕

ทิศตะวันออก จดเส้นตั้งจากกับศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๕ ตรงจุดที่หัวย่างบรรจบกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๕ ไปทางทิศตะวันออกตามทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๕ เป็นระยะ ๑,๒๕๐ เมตร

ทิศใต้ จดทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๕ ฝากเหนือ ถนนสุรนารายณ์ ฝากเหนือ ถนนศรีสำโรง ฝากตะวันออก และฝากเหนือ เส้นบนนานาระยะ ๑๐๐ เมตร กับศูนย์กลางถนนศรีสำโรง และซอยจันทราราม ฝากเหนือ

ทิศตะวันตก จดทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑ ฝากตะวันออก

๒.๒ ทิศเหนือ จดเส้นตั้งจากกับศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑ ตรงจุดที่อยู่ห่างจากคลองมะเกลือ ตัดกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑ ไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ตามแนวทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑ เป็นระยะ ๓๐๐ เมตร ไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ เป็นระยะ ๖๐๐ เมตร

ทิศตะวันออก จดทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑ ฝากตะวันตก สำนักงานสหกรณ์อำเภอโศกสำโรง และสหกรณ์การเกษตรโศกสำโรง จำกัด และทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑ ฝากตะวันตก

ทิศใต้ จดหัวยหิน ฝั่งเหนือ เส้นบนนานาระยะ ๓๐๐ เมตร กับศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑

ทิศตะวันตก เส้นตั้งจากกับศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑ ตรงจุดที่อยู่ห่างจากทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑ ตัดกับหัวยหิน ไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ ตามทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑ เป็นระยะ ๔๕๐ เมตร ไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ เป็นระยะ ๖๐๐ เมตร เป็นเส้นตรงไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือบรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๕ ฝากเหนือ

ที่จุดซึ่งทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๕ บรรจบกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑ ไปทางทิศตะวันตกตามทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๕ เป็นระยะ ๑,๑๐๐ เมตร และเป็นเส้นตรงไปทางทิศเหนือบรรจบเส้นตั้งจากระยะ ๖๐๐ เมตร กับศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑ ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้น

๒.๓ ทิศเหนือ จดเส้นบนان ๒๐๐ เมตร กับศูนย์กลางถนนสุรนารายณ์ และทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๕ ฟากใต้

ทิศตะวันออก จดถนนสาธารณะไม่ปรากฏชื่อ ฟากตะวันตก โรงเรียนโภคสำโรงวิทยาและเส้นตั้งจากกับศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๕ ตรงจุดที่อยู่ห่างจากหัวยิาง บรรจบกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๕ ไปทางทิศตะวันออก ตามแนวทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๕ เป็นระยะ ๙๐๐ เมตร ไปทางทิศใต้ จนบรรจบหัวยิาง ฝั่งเหนือ

ทิศใต้ จดเส้นตรงที่ลากจากหัวยิาง ฝั่งเหนือ ไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ จนบรรจบกับเส้นตั้งจากกับศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑ ตรงจุดที่อยู่ห่างจากหัวยิhin บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑ ฟากตะวันออก ไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ ตามแนวทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑ เป็นระยะ ๔๘๐ เมตร และเส้นบนان ๓๐๐ เมตร กับศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑

ทิศตะวันตก จดหัวยิhin ฝั่งเหนือ ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑ ฟากตะวันตก ถนนสาธารณะไม่ปรากฏชื่อ ฟากใต้ และเส้นบนانระยะ ๒๐๐ เมตร กับศูนย์กลางถนนสุรนารายณ์

ทั้งนี้ ไม่รวมสถานที่ราชการ สถาบันการศึกษา ศาสนสถาน และหนองน้ำ ทั้งนี้ ตามแผนที่ท้ายกฎกระทรวงนี้

ข้อ ๒ ให้กำหนดพื้นที่บางส่วนในท้องที่ตำบลโภคสำโรง ตำบลลดลุงเหล็ก ตำบลคลองเกตุ และตำบลขอนข่วง อำเภอโภคสำโรง จังหวัดพะนิช ภายในบริเวณแนวเขตตามแผนที่ท้ายกฎกระทรวงนี้ เป็นบริเวณห้ามก่อสร้างอาคารชนิดและประเภท ดังต่อไปนี้

(๑) ภายในบริเวณที่ ๑ ห้ามบุคคลใดก่อสร้างอาคารพาณิชยกรรมประเภทค้าปลีกค้าส่ง ที่มีพื้นที่ใช้สอยอาคารรวมกันเพื่อประกอบกิจการในอาคารหลังเดียวกันหรือหลายหลังตั้งแต่ ๓๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป

(๒) ภายในบริเวณที่ ๒ ห้ามบุคคลใดก่อสร้างอาคารดังต่อไปนี้

(ก) อาคารพาณิชยกรรมประเภทค้าปลีกค้าส่งที่มีพื้นที่ใช้สอยอาคารรวมกันเพื่อประกอบกิจการในอาคารหลังเดียวกันหรือหลายหลังเกิน ๑,๐๐๐ ตารางเมตร

(ข) อาคารพาณิชยกรรมประเภทค้าปลีกค้าส่งที่มีพื้นที่ใช้สอยอาคารรวมกันเพื่อประกอบกิจการในอาคารหลังเดียวกันหรือหลายหลังตั้งแต่ ๓๐๐ ตารางเมตร แต่ไม่เกิน ๑,๐๐๐ ตารางเมตร เว้นแต่อาคารพาณิชยกรรมประเภทค้าปลีกค้าส่งนั้นเป็นไปตามข้อกำหนดดังต่อไปนี้

๑. ที่ดินแปลงที่ตั้งอาคารจะต้องอยู่ติดถนนสาธารณะที่มีช่องทางจราจรไม่น้อยกว่า ๔ ช่องทาง หรือมีขนาดเขตทางไม่น้อยกว่า ๒๐ เมตร และจะต้องบรรจบกับถนนสาธารณะที่มีขนาดเขตทางที่เท่ากันหรือมากกว่า

๒. แนวศูนย์กลางปากทางเข้าออกของรถยนต์ต้องอยู่ห่างจากทางร่วมทางแยกที่เป็นทางบรรจบกันของถนนสาธารณะที่มีขนาดเขตทางตั้งแต่ ๑๕ เมตรขึ้นไป ไม่น้อยกว่า ๑๐๐ เมตร

๓. มีที่ว่างไม่น้อยกว่า ๗๐ ใน ๑๐๐ ส่วนของพื้นที่ดินที่ใช้เป็นที่ตั้งอาคาร

๔. มีค่าสูงสุดของอัตราส่วนพื้นที่อาคารรวมกันทุกชั้นของอาคารทุกหลังต่อพื้นที่ที่ใช้เป็นที่ตั้งอาคารไม่เกิน ๑.๕ ต่อ ๑

๕. มีอัตราส่วนของพื้นที่ว่างที่จัดให้เป็นสวน หรือบริเวณปลูกต้นไม้ หรือการนันทนาการต่อพื้นที่ของแปลงที่ดินที่ใช้เป็นที่ตั้งอาคาร ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๐

๖. มีที่ว่างด้านหน้าของอาคาร ห่างจากเขตทางของถนนสาธารณะไม่น้อยกว่า ๕๐ เมตร โดยวัดระยะจากขอบนอกสุดของอาคารถึงริมเขตทางด้านที่ติดกับแปลงที่ดินที่ใช้เป็นที่ตั้งอาคาร

๗. มีที่ว่างด้านข้างและด้านหลังของอาคาร ห่างจากเขตที่ดินของผู้อื่นหรือเขตทางของถนนสาธารณะไม่น้อยกว่า ๑๕ เมตร โดยวัดระยะจากขอบนอกสุดของอาคารถึงเขตที่ดินของผู้อื่นหรือริมเขตทางด้านที่ติดกับแปลงที่ดินที่ใช้เป็นที่ตั้งอาคาร

๘. อาคารที่มีความสูงเกิน ๑๐ เมตร ต้องมีระยะห่างจากแนวเขตที่ดินซึ่งเป็นที่ตั้งอาคารศูนย์ราชการหลักของจังหวัดหรืออำเภอ ศาลสถาน โบราณสถาน หรือสถานศึกษาไม่น้อยกว่า ๕๐๐ เมตร โดยวัดระยะจากขอบนอกสุดของอาคารที่ขอนัญญาถึงแนวเขตที่ดินของสถานที่ดังกล่าว

๙. มีที่จอดรถยนต์ไม่น้อยกว่า ๑ คัน ต่อพื้นที่อาคาร ๕๐ ตารางเมตร เศษของ ๕๐ ตารางเมตร ให้คิดเป็น ๕๐ ตารางเมตร

๑๐. ที่พกมูลฝอย ต้องมีระยะห่างจากเขตที่ดินของผู้อื่นหรือถนนสาธารณะไม่น้อยกว่า ๑๐ เมตร และต้องมีระยะห่างจากสถานที่ประกอบอาหารและสถานที่เก็บอาหารไม่น้อยกว่า ๔ เมตร แต่ถ้าที่พกมูลฝอยมีขนาดความจุเกิน ๓ ลูกบาศก์เมตร ต้องมีระยะห่างจากสถานที่ดังกล่าวไม่น้อยกว่า ๑๐ เมตร และสามารถขนย้ายมูลฝอยได้โดยสะดวก

ข้อ ๓ ภายในบริเวณพื้นที่ที่กำหนดตามข้อ ๒ ห้ามบุคคลใดดัดแปลง หรือเปลี่ยนการใช้อาคารได้ฯ ให้เป็นอาคารชนิดหรือประเภทที่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดในข้อ ๒

ข้อ ๔ อาคารที่มีอยู่แล้วในบริเวณพื้นที่ที่กำหนดตามข้อ ๒ ก่อนหรือในวันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามกฎกระทรวงนี้ แต่ห้ามดัดแปลงหรือเปลี่ยนการใช้อาคารดังกล่าวให้เป็นอาคารชนิดหรือประเภทที่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดในข้อ ๒

ข้อ ๕ อาคารที่ได้รับใบอนุญาตหรือใบรับแจ้งการก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเปลี่ยนการใช้ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร หรือที่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายเฉพาะว่าด้วยกิจกรรมนั้น ก่อนวันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ และยังก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเปลี่ยนการใช้ไม่แล้วเสร็จ ให้ได้รับการยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามกฎกระทรวงนี้ แต่จะขอเปลี่ยนแปลงการอนุญาตหรือการแจ้งให้เป็นการขัดต่อกฎกระทรวงนี้ไม่ได้

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๗

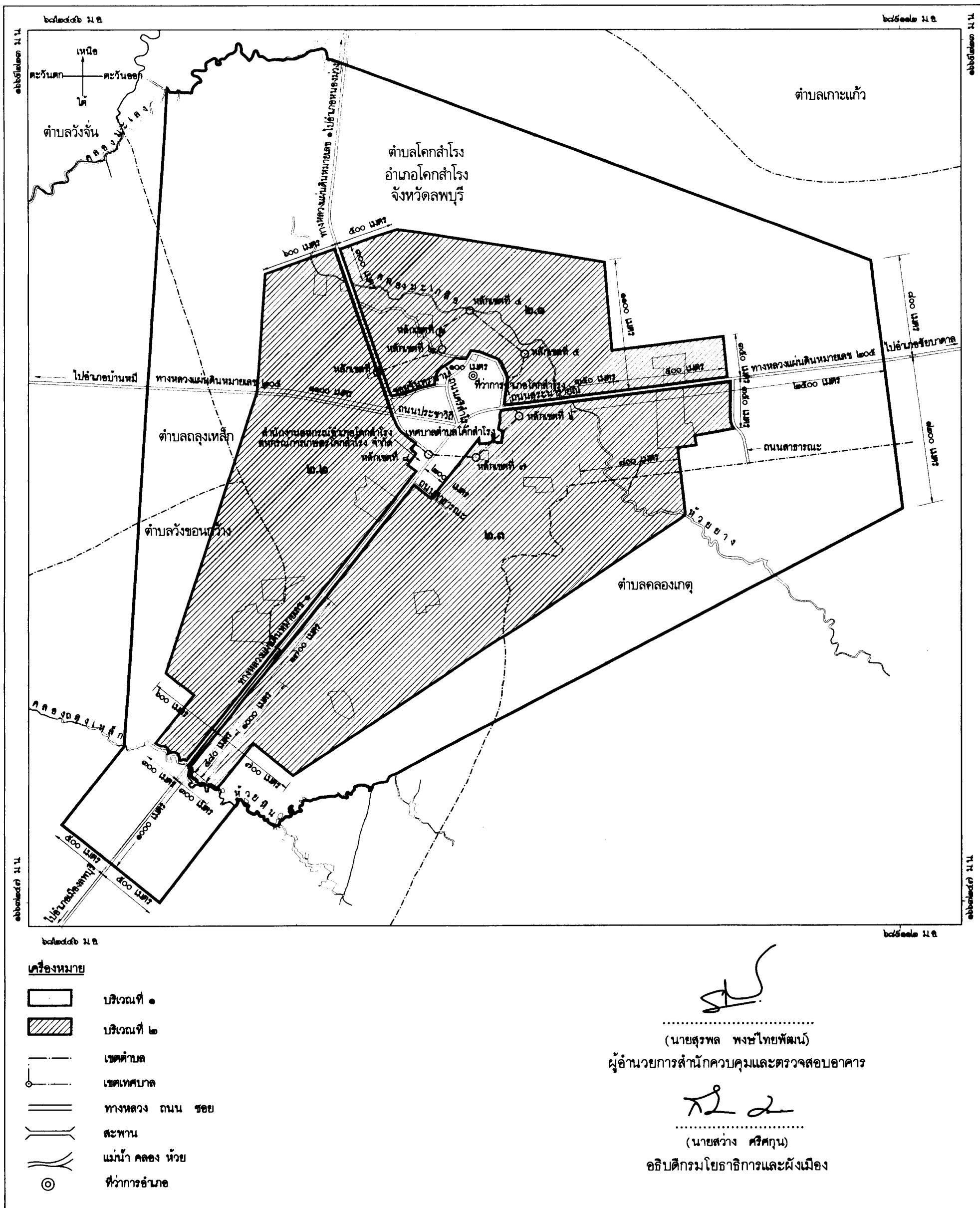
โภคิน พลกุล

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

แผนที่ท้ายกฎกระทรวง
กำหนดบริเวณท้ามก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเปลี่ยนการใช้อาคารบังชนิดหรือบางประเภท
ในพื้นที่บางส่วนในท้องที่ตำบลโคลกสำโรง ตำบลลุงเหล็ก ตำบลคลองเกตุ
และตำบลลังขอนขวาง อําเภอโคลกสำโรง จังหวัดพิษณุโลก
พ.ศ. ๒๕๕๗

มาตรฐาน = ๑ : ๓๐,๐๐๐

๐ ๐.๕ กิโลเมตร

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎหมายฉบับนี้ คือ เนื่องจากได้มีประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง กำหนดบริเวณห้ามก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเปลี่ยนการใช้อาคารบางชนิดหรือบางประเภท ในพื้นที่บางส่วนในท้องที่ตำบลโโคกสำโรง ตำบลลดลุงเหล็ก ตำบลคลองเกตุ และตำบลวังอนขัวง อำเภอโโคกสำโรง จังหวัดลพบุรี ลงวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๔๖ ซึ่งมีผลใช้นั้นกับตั้งแต่วันที่ ๕ กันยายน ๒๕๔๖ เป็นต้นมา แต่มาตรา ๑๓ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ บัญญัติว่า ถ้าไม่มีการออกกฎหมายหรือข้อบัญญัติท้องถิ่นภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่ประกาศนั้นมีผลใช้นั้นกับ ให้ประกาศดังกล่าวเป็นอันยกเลิก และโดยที่สมควรห้ามก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเปลี่ยนการใช้อาคารบางชนิดหรือบางประเภทในบริเวณดังกล่าวต่อไปเพื่อประโยชน์ในด้านการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม การผังเมือง และการอำนวยความสะดวกแก่การจราจร จึงจำเป็นต้องออกกฎหมายฉบับนี้